

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 2113011573
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2113011573.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obvineného J. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 19. mája 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 14. decembra 2017, sp. zn. 4T/58/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 8. februára 2018, sp. zn. 5To/3/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. H. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) rozhodol rozsudkom zo 14. decembra 2017, sp. zn. 4T/58/2013 tak, že obvineného J. H., nar. XX. H. XXXX, trvale bytom M., T. X, (ďalej len „obvinený“) uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe že:

dňa 17. júna 2010 čase okolo 14.50 hod. v kaviarni hotela J. na sídlisku R. v M. fyzicky napadol J. X. tak, že ho chytil odzadu za rameno a následne ho presne nezisteným spôsobom napadol, potom ho chytil za ruku, že ho podreže, pričom v ruke držal nôž - tzv. motýlik, keď sa ukludnil a J. X. si sadol na stoličku, J. H. ho bodol nožom do bočnej strany pravého stehna vo výške 24 cm od jabĺčka, čím poškodenému J. X. spôsobil ľahký úraz, a to úzku bodnú ranu veľkosti 3 cm s dobou liečenia a práceneschopnosti 11 dní.

Za to súd prvého stupňa obvinenému J. H. uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do

ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na podklade odvolania podaného prokurátorom v neprospech obvineného, ako aj odvolania podaného obvineným, rozhodol ako súd odvolací rozsudkom z 8. februára 2018, sp. zn. 5To/3/2018 tak, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a zároveň postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného J. H., nar. XX. H. XXXX, odsúdil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného J. H. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. februára 2018, sp. zn. 5To/3/2018 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 14. decembra 2017, sp. zn. 4T/58/2013 podal obvinený J. H. v zákonnej lehote vlastnoručne napísané dovolanie zo dňa 6. mája 2018 (č. l. 513). V dovolaní namietal naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V dovolaní poukázal na predchádzajúce odsúdenia súdmi nižších stupňov. S predmetnými rozsudkami, tak okresného ako aj krajského súdu sa nestotožnil, nakoľko podľa jeho názoru súdy nerešpektovali ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona o súhrnnom treste. Znenie predmetného ustanovenia ozrejmil v obsahu svojho dovolania. Ďalej namietal, že už okresný súd mu mal ukladať súhrnný trest a zároveň zrušiť výroky o trestoch z trestného rozkazu Okresného súdu Skalica, sp. zn. 0T/29/2013, ktorý mu bol doručený 5. augusta 2013, ako aj z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/155/2013 z 30. septembra 2013, nakoľko rozsudkom, ktorý napáda dovolaním, bol odsúdený za skutok spáchaný ešte dňa 17. júna 2010, čiže skôr ako bol odsúdený trestnými rozkazmi okresných súdov Skalica, resp. Rimavská Sobota. Aj okresný prokurátor napadol rozsudok Okresného súdu Trnava z dôvodu, že aj podľa jeho názoru mal byť obvinenému ukladaný súhrnný trest za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona mal byť obvinenému zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica z 5. augusta 2013, sp. zn. 0T/29/2013. Predmetné pochybenie Okresného súdu Trnava nenapravil ani Krajský súd v Trnave. Avšak obvinený na rozdiel od prokurátora zastáva názor, že mu mal byť uložený súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota z 30. septembra 2013, sp. zn. 11T/155/2013. Vzhľadom na uvedené obvinený konštatoval, že bol Krajským súdom v Trnave, ako aj Okresným súdom Trnava, teda ich rozsudkami, ktoré napadol dovolaním, porušený zákon v jeho neprospech. Konkrétne porušenie podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, nakoľko oba súdy nesprávne použili hmotnoprávne ustanovenie spočívajúce vo výroku o treste podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, taktiež aj v ustanovení o súhrnnom treste podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona. Za súčasného zrušenia výroku o trestoch z trestného rozkazu Okresného súdu Skalica z 5. augusta 2013, sp. zn. 0T/29/2013 a trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota z 30. septembra 2013, sp. zn. 11T/155/2013, ako aj všetky výroky na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Záverom konštatoval, že uvedené pochybenia nie je možné odstrániť inak ako mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním. Z tohto dôvodu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby zrušil výrok o treste Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/3/2018 a taktiež aj rozsudok Okresného súdu Trnava zo 14. decembra 2017, sp. zn. 4T/58/2013 z uvedených dôvodov a nariadil súdu o ktorého rozhodnutie ide, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril 21. marca 2019 prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej aj len „prokurátor“). Po analýze konania predchádzajúceho podanému vyjadreniu konštatoval, že

predmetnému dovolaniu nie je možné vyhovieť. Okrem iného poukázal na zrejmé nedodržanie ustanovenia § 373 ods. 1 Trestného poriadku a teda, že obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. Podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku, ak podanie nie je úplné alebo má iné odstrániteľné chyby, predseda senátu vyzve osobu oprávnenú podať dovolanie alebo obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil. Predseda senátu zároveň určí primeranú lehotu na ich odstránenie. Ustanovenie § 311 ods. 3 platí primerane. Následne poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Trnava prípisom z 9. novembra 2018 oznámil prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trnava, že obvinený si po podaní dovolania na výzvu súdu nezvolil obhajcu, pričom požiadal o ustanovenie obhajcu, avšak nepreukázal, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby. Následne súd prípisom z 21. januára 2019, ktorým predložil samotné dovolanie na vedomie, oznámil, že dovolanie nebolo podané obhajcom a odsúdený si obhajcu nezvolil. Na základe uvedeného možno konštatovať, že dovolanie zo dňa 6. mája 2018 je napísané a podpísané obvineným J. H., pričom v ďalšom postupe dovolanie nebolo obhajcom podané ani doplnené. Vzhľadom na uvedené potom absentuje dovolanie v takej kvalifikovanej podobe predpokladanej Trestným poriadkom, ku ktorému by bolo možné zaujať vecné stanovisko, nakoľko za takéto dovolanie je potrebné v zmysle § 373 ods. 1 Trestného poriadku považovať len dovolanie podané prostredníctvom obhajcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol prokurátor, aby dovolací súd rozhodol o podanom dovolaní na neverejnom zasadnutí tak, že dovolanie podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku, bez preskúmania veci odmietne, pretože nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 373 ani po postupe § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), obvinený však nepodal dovolanie v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku nakoľko nebol zastúpený obhajcom tak ako to predmetné ustanovenie Trestného poriadku vyžaduje.

Podľa § 373 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 373 ods. 2 Trestného poriadku obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom.

Podľa § 373 ods. 4 Trestného poriadku ak dovolací súd po predložení dovolania zistí, že dovolateľ nie je zastúpený obhajcom, poučí dovolateľa podľa odseku 2 a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku. Ak táto lehota márne uplynie, rozhodne podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Zmyslom ustanovenia § 373 ods. 2 Trestného poriadku je najmä zabezpečiť formálnu aj materiálnu úroveň dovolacieho konania prostredníctvom inštitútu zastúpenia obvineného obhajcom, ktorým môže byť len advokát (§ 36 ods. 1 Trestného poriadku).

Z predloženého trestného spisu najvyšší súd zistil, že Okresný súd Trnava obvineného o povinnosti obhajovať sa prostredníctvom obhajcu v dovolacom konaní poučil listom z 22. novembra 2018. Zároveň obvinenému určil lehotu 20 dní na zvolenie si obhajcu.

Menovaný si v uvedenej lehote obhajcu nezvolil ani mu nebol súdom obhajca ustanovený.

Spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 13. januára 2020 na rozhodnutie o dovolaní obvineného J. H. proti rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/58/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/3/2018.

Podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku predsedníčka senátu dňa 30. marca 2020 vyzvala obvineného,

aby odstránil tento nedostatok dovolania, ktoré musí byť podané prostredníctvom obhajcu a vyzvala J. H., aby si obhajcu zvolil v lehote 10 dní a jeho prostredníctvom podal dovolanie. Obvinený v určenej lehote, ani do dňa konania neverejného zasadnutia uvedený nedostatok neodstránil.

Pretože obvinený J. H. v lehote určenej predsedníčkou senátu dovolacieho súdu a ani v lehote určenej predsedom senátu okresného súdu vyššie uvedený nedostatok podaného dovolania neodstránil, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol bez preskúmania veci.

Dovolací súd na záver obvineného upozorňuje, že odmietnutie jeho dovolania v tomto konaní aj vzhľadom na trojročnú lehotu na podanie dovolania v jeho prospech (§ 370 ods. 2 Trestného poriadku) nevylučuje, aby pri splnení všetkých procesných podmienok dovolania (vrátane jeho podania prostredníctvom obhajcu) podal proti napadnutým rozhodnutiam nové dovolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.